

A megszámlálhatatlan sok juh

Mikor fosztottuk a tollat, a gyerekek mindég kínoztak, hogy meséljek! De hát má' megúntam én is a mesét is, mindent. Mondom: jól van, majd mesélek. De jól hallgassátok! Elkezdtem nekik, hogy:

Vót eccer egy juhász. Annyi sok juha vót, hogy az égen nincs annyi csillag. De vót egy nagyon széles víz, azon meg egy olyan keskeny híd vót, csak egy szál deszka, és azon kellett vóna a birkáknak átmenni a túlsó felire. De hát nagyon sok vót a birka, ugyi, csak egyenként tudtak átmenni azon az egy deszkán, azon a széles vízen. Hát nagyon lassan mentek. Tudjátok mit, gyerekek? Majd tovább fogom mondani, ha átmentek azok a juhok azon a hídon.

Akkor elhallgattam, ők is. Olyan csendbe vótak. Akkor:

– Ilus néne, átértek má' azok a juhok?

– Á, nagyon sok vót a juh, még nem mentek át, még a feles se ért át! Majd ha átmennek, osztán má' majd folytatom.

Egyszer csak má' mindenki ment haza, jó éccakát köszöntünk.

– Hát, Ilus néne, hol a mese vége?

– Majd holnap folytatom!

Azóta elmúlt sok év, és azt kérdezték tőlem nemrég is:

– Ilus néne, átmentek má' a juhok?